

Juryrapport voorronde Write Now! 2021 – Midden-Nederland

Beste deelnemers en toehoorders,

Spannend dit: voor mij om dit juryrapport ten gehore te brengen (voor alles een eerste keer), maar bovenal voor jullie. Wie gaat er met de regio Midden Nederland-winst vandoor en mag zich wagen aan de finale? Voor ik dat bekend maak, laten we de spanning nog iets stijgen.

Allereerst wil ik stilstaan bij het collectief. Bijna tweehonderd inzendingen, alleen voor onze regio, regio midden. Een enorm aantal. Het niveau was hoog, de diversiteit groot. De jury mocht zich laven aan proza, poëzie, scenario, dagboeken, multidisciplinaire teksten en meer. Jullie schreven, wij lazén. Jullie wisten ons te raken: er is gelachen, gewalgd, er waren rillingen, overpeinzingen, kippenvel maakte zich van ons meester en jullie teksten waren voer voor discussie.

Want een schrijfwedstrijd is geen dictee, dus objectief zal een jury nooit zijn. Subjectiviteit zal altijd een rol spelen in de beoordeling. Daar proberen we boven te staan, maar ook wij jury blijven slechts mensen. Dat betekent dat we tot een top drie zijn gekomen, maar dat onze top drie niet universeel hoeft te zijn. Daarmee zijn er dus in wezen geen verliezers. Laat het niet-winnen geen ontmoediging zijn, maar een aanmoediging. Blijf schrijven, blijf scheppen, blijf maken. Pak de lijst van de voorrondes en finales van de afgelopen twee decennia erbij en zie dat zij die niet wonnen, terugkwamen. Van menigeen ligt nu werk in de boekhandel en bibliotheek. Dat kun jij ook. Dus krabbel op papier, rammel op toetsenborden, schrijf, schrap en herschrijf, maar ga door. Schrijf. Nu.

Extra adrenalineshot, want we gaan over naar de inzendingen. Zoals gezegd: inzendingen in overvloed en ze zijn van hoog niveau, dan heb je als jury echt wat om over in gesprek te gaan. Het was een verademing om geen overdaad aan Coronathematiek te hoeven doorploegen, zó 2020. We mochten de deur uit, bleven thuis, zochten familie op, werkten in de tuin en manifesteerden via YouTube. Zowel Gen Z- als universele thematiek passeerde de revue, jullie bleken van alle markten thuis en namen ons overal mee naartoe.

Her en der kwamen ons teksten onder ogen die meer voelden als een stijloefening, maar niet voorbij de oefenfase kwamen. Het experimenteren juichen wij toe, blijf dat doen, zowel in tekst als in het leven, maar het moet wel ergens toe leiden. Het moet kloppen. Kijk waar het experiment heengaat en waar vorm en inhoud samenkomen, waar genres elkaar raken en versterken. Maak het verhaal

rond, gooi de clichés eruit, maak de oefening kunst (en denk ook altijd aan een extra paar ogen voor een dubbelcheck van spelling en grammatica).

De jury zou haar taak niet hebben volbracht als we niet tot een top drie zouden zijn gekomen. Met de hoeveelheid inzendingen is dat een flinke kluif en discussies zijn gevoerd. Als jury hebben wij onszelf de vrijheid gegeven om gebruik te maken van 'de eervolle vermelding'. Eén van de jongste auteurs zond een conceptueel heel interessant verhaal in. Met vorm en inhoud wordt gespeeld, wat het spannend maakt. Op een luchtige, bijna vluchtige manier wordt zware thematiek lichter gemaakt, als een papieren vliegtuigje. Op sommige vlakken neigt het naar poëzie, zo genrefluide doet het aan. Wel viel de jury over de slotzin, die had niet gehoeven, en zaten er net te veel clichés in. Kill those darlings, maar deze inzending belooft heel veel voor de toekomst. Zoals de titel van de inzending zelf al zegt: *Er hangt iets in de lucht*. **Mei-Yun Boswinkel**, blijf schrijven, wij kijken ernaar uit meer van je te lezen.

Dan zijn we bij de top drie aangekomen. Trekken jullie het nog?

Op de derde plek staat een prachtige poëzie-inzending. Deze auteur behandelt het terugkomen van ziekte en zet daar de kinderlijkheid tegenover, maar doet dit zonder dat het *quirky* wordt. Dat raakt. Met dergelijke thematiek kan het al snel neigen naar psychiatrische verwerkliteratuur, maar dat is hier niet het geval. Wel is het veel. Het is erg uitgesponnen, wat benadrukt wordt door de opmaak. Daar kan aan geschaafd worden. Een regel die ieder van de jury bij blijft, is 'als ik onderzoek wilde doen naar mijn lichaam / zou ik geen poëzie schrijven maar mijn internist bellen'. Dat is fantastisch en precies zulke ironie maakt *Elke dag is lang en prachtig* van **Femke Zwiep** onze nummer drie. Gefeliciteerd!

Wat voor ons de nummer twee is, is een gedichtenreeks die ritme in zich bergt en die heel zintuiglijk is. Dat merk je meteen aan een passage als 'De dood is de vriend die zich naast mijn tafel op de vloer legt en fluistert / binnenkort maak ik er een einde aan. / Ik had de dood niet uitgenodigd die avond.' Schitterend. Het is geen bijster lange inzending, we merken dat de auteur flink gesnoeid heeft. Er is niet veel meer weg te laten aan de tekst. Waar de auteur nog op kan letten, is dat we als jury soms struikelden, omdat er dubbele woorden in opeenvolgende regels zitten. Daar valt nog winst te behalen. Dat wordt gecompenseerd door briljante vondsten als 'De dood houdt zich niet aan regels / zoals dinosauriërs zich niet aan tijdperken houden.' Gefeliciteerd met jouw tweede plek voor *De bomen blijven trouw oranje kleuren*, **Maaïke Rijntjes**.

Maar dan, in de woorden van de man die we allemaal kennen, maar wiens show stopte toen de oudste WriteNow! deelnemer nog maar net in de luiers lag: *er kan er maar één de winnaar zijn*.

Voor ons is dat een verhaal dat net als de nummer twee de dood behandelt, daarbij de gorigheid niet schuwt en tegelijkertijd een ontzettend schone tekst oplevert. We zijn onder de indruk van de dialogen. Niet iedere auteur durft het aan dialogen te schrijven of heeft het echt in de vingers. Deze auteur beheerst die kunst en zet op een originele, vooral niet-traditionele manier de personages neer. We vallen er middenin en het klopt. We zijn zeer benieuwd of het verhaal deel is van iets groters, want als lezer blijf je achter met vragen. Wie zijn de personages, wat zijn hun verhoudingen, wat speelt er? Dat is geen manco, dat is juist wat deze tekst zo intrigerend maakt. Stilistisch is het consistent en op symbolisch vlak is het interessant. Voor ons is het winnende verhaal *Het zit hier donker* van **Maartje Franken**. Van harte, we kijken uit naar je finaletekst!

Mieke van Eijssen, juryvoorzitter

Jeroen Dera

Yentl van Stokkum